

Budget. I det Finanslovsforslag, der forelå, Folketinget i Fjor, vare Udgifterne fastslaaede til 14,273,000 Kr.; i det Budget, der i Aar foreligger for os, altsaa for Finansaaaret 1894—95, beløbe de sig til 14,803,000 Kr., altsaa en Stigning med 530,000 Kr., noget over en halv Million, hvilket efter Omstændighederne er en meget betydelig Stigning. Forholdet er nemlig ganske vist dette, at i Løbet af det sidste Aar ere adskillige ny Baner gaaede ind under Driften, men jeg vil her en Gang for alle gøre opmærksom paa — for det har sin Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af vore Medsættelser i det hele taget — at de vigtigste af disse Banestrækninger, nemlig Falsterbanen og Høbro—Vejstørbanen er der allerede taget Hensyn til paa Budgettet for i Fjor, idet der, som ærede Medlemmer vide, indkom en lang Række Vædringsforslag til tredje Behandling, som paa saa godt som alle Punkter forøgede Statsbanernes Udgiftsbudget af Hensyn til disse Baners Tilkomst og tillige af Hensyn til den ny Køreplan af 1ste Maj 1893. Det falder lidt løjerligt at se i Motiverne her, at man ikke kjædent har paaberaabt sig de tre ny Baners Tilkomst, altsaa ikke blot Viborg—Nalestrupbanen, som virkelig er en ny Bane i budgetmæssig Forstand, det vil sige kommen til, siden vi sidst havde noget med Jærnbanernes Budget at gøre, men ogsaa de to andre nævnte Baner, som vi een Gang have taget Hensyn til. Det findes flere Steder i Anmærkningerne paaberaabt som Grund til Forhøjelser. Dette Motiv har vi altsaa paa intet Punkt kunnet respektere, undtagen for saa vidt angaar Viborg—Nalestrupbanen. De Forøgelser, der blive nødvendige af Hensyn til den, kunne vi gaa ind paa; men vi kunne ikke gaa ind paa at lade Høbro—Vejstørbanen og Falsterbanen trække op som Tordenstjolds Soldater baade paa det ene og det andet Budget. Altsaa jeg sagde, at der var en Stigning fra det sidste af Folketinget vedtagne Finanslovsforslag til det her foreliggende med 530,000 Kr. Jeg vil straks sige, at de Medsættelser, Udvalget er blevet enigt om, andrager 266,040 Kr. Vi se altsaa, at man har nedsat Stigningen med omrent Halvdelen, og derved ere vi komne til, som det forekommer os, en rimelig og naturlig Forøgelse. Selvfølgelig

maa man naturligvis ikke vente, at Statsbanernes Udgiftsbudget skal være stationært; det kan jo efter Sagens Natur ikke være Tilfældet, det maa selvfølgelig stige, ligesom ogsaa Indtægten maa stige, men med denne Medsættelse, vi her ere komne til, mene vi, at vi have reduceret Stigningen i Udgiften til noget rimeligt og naturligt, medens vi finde den i Budgettet foreslaaede Stigning alt for høj. Ærede Medlemmer ville lægge Mærke til, at hele Udvalget i Aar ligesom i Fjor staar enigt paa Statsbanebudgettet. Naturligvis behøver Betydningen heraf ikke udførligt at forklæres, at en saadan Enighed er opnaaet, kan kun være begrundet deri, at man har rettet sig noget efter hinanden; hvad man her er kommen til, er selvfølgelig ikke Udtryk for hvert enkelt Udvalgsmedlems Anskuelse om, hvad der i og for sig var ønskelig; men for øvrigt kan jeg ikke sige andet, idet jeg staar her særlig som Repræsentant for Flertallet, end at det ærede Mindretal, om det end paa enkelte Punkter har ønsket at komme noget højere op med Udgiften, dog i det hele har vist en særdeles stor Smødekommenhed paa dette Budget, saa at det, som jeg mener, ganske heldige og gode Resultat er naaet, at vi staa enige. Hvorfor er det nu af særlig Vigtighed, at man staar enig paa dette Budget? Jeg tror, at Betydningen deraf ligger ikke i de overordentlig mange kalkulatoriske Poster, der ere paa Jærnbanebudgettet. Der er jo særdeles mange af disse Poster, som man maa indrømme ikke kan fastslaaes til Kroner og Ører, der maa selvfølgelig være et vist Spillerum der, men vi have ønsket at gøre Budgettet saa bindende som vel muligt for Regeringen, og jeg tror, at det netop paa de kalkulatoriske Poster foruden den retlig bindende Virkning, det naturligvis til en vis Grad har, tillige ogsaa, om jeg saa maa sige, moralsk bliver mere bindende, naar alle staa sammen om det, saaledes at man ikke staar delt i et Flertal og et Mindretal paa disse Punkter, men at det er et samlet Udtryk for Folketingets Opfattelse, en Opfattelse, som jeg haaber ogsaa i det væsentlige er tiltraadt af den høje Regering.

De Medsættelser, vi ere komne til, skal jeg paa ingen Maade forsøge at gennemgaa og motivere hver enkelt for sig, det vilde uvilksomt blive, baade for mig og det høje